

Ayrılık

– TülayASLAN · 23 Nisan 2010

Tatlı söze razıydım,astın yıktın çehreni
Çok hırpaladın beni,ah unuttun çevreni
Izdıraplar çektirdin,güldürmedin gevheri
Kara vicdanlı oldun,şimdi vicdanın nasıl?

Vaktinde heybetliydin,hep yıkardın Dünya'yı
Öyle kırıldımki yar,gururum üstün geldi
Çok hırpaladın sustum,göz yaşlarım hep seldi
Kara vicdanlı oldun,şimdi vicdanın nerede?

Hayatımda kimseyi,böyle kalpten sevmedim
Gecelerim hep gündüz,sensiz hiç edemedim
Nerden çıktı ayrılık,sana dur diyemedim
Ne dedinde yapmadım,hiç sözünden çıktım mı

Yaşadığım baharım,gözümde nazarımdın
Sen bana hep özeldin,sen bunu anlamadın
Kaderim dedim çektim,çok çilelere saldın
Şimdi ayrılık niye,kanar durur içimde

Ayrıldı yollarımız,unuturum sözüm
Ayaktayım bak dimdik,insanlığımdır özüm
Alışacak bu kalbim,ağlama iki gözüm
Şimdi ayrılık niye,kanar durur içimde